

Щодо *меж* функції фінансового переслідування, видається необхідним вказати про їх безпосередній зв'язок з видами проваджень та стадіями загального фінансово-юрисдикційного процесу. Так, зокрема, положення фінансового законодавства дають підстави стверджувати, що межі цієї функції охоплюють усі стадії деліктних проваджень вказаного процесу, тощо.

Загальний огляд частини теоретичних положень достатньо прикладного явища у цій роботі окреслює напрям подальшого дослідження питань функціональних характеристик фінансового права та окремих його інститутів.

Література

1. Ровинський Ю. О. Фінансово-правовий примус в Україні: проблеми та перспективи розвитку: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / Ю. О. Ровинський. – Запоріжжя, 2011. – 39 с.

УДК 342.922

Погребицька А. А., економіст,
ТОВ «Прайд», м. Краматорськ, Україна

Богатюк А. О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ

У сучасних умовах прискореного виведення економіки України на траєкторію сталого зростання особливої актуальності набуває адміністративне управління економічними процесами.

Процеси, що відбуваються в Україні, багато в чому є складними і неоднозначними, постійно потребують реформування усіх галузей вітчизняного права для досягнення його головної мети – забезпечення прав і свобод людини і громадянина, підвищення добробуту та економічної незалежності держави. Найважливішою ділянкою такого реформування є адміністративно-управлінська сфера, що обумовлюється низкою чинників. Органи державної влади та управління безпосередньо впливають на формування суспільних відносин у сфері економіки, видаючи численні нормативні акти з цього кола питань, здійснюючи державно-управлінські заходи. У свою чергу, зміна відносин власності, переорієнтація економіки на створення конкурентного середовища, політичні зміни, що відбуваються у країні, вимагають підвищення гнучкості державного управління, особливо сферою економічних відносин, визначення засад трансформації та реорганізації управління [3].

Стратегічні напрямки державного розвитку сформульовані у

Конституції України. В ній закріплено ринкову орієнтацію проголошенням права приватної власності (ст. 41), права власності на землю (ст. 14), рівності прав різних форм власності перед законом (ст. 13), проголошено державний захист конкуренції (ст. 42), соціальну спрямованість економіки (ст. 13), визначені засади державного управління цими процесами. Провідна роль у реалізації цих конституційних положень належить державі, і тому вкрай необхідне підвищення активності управлінської діяльності держави щодо трансформації економічних відносин в Україні. Сучасна європейська юридична наука виходить з того, що обов'язок держави підтримувати економічний порядок у суспільстві зумовлює здійснення нею управління економікою. Розробка проблеми державного управління економікою постає одним із провідних напрямків комплексного дослідження державного управління [3].

Демократизація суспільних відносин, входження України у світове співтовариство зумовлює необхідність нового погляду на проблему державного управління економікою відповідно до стандартів, принципів і норм, вироблених світовою спільнотою. Об'єктивно зростає вплив міжнародних стандартів, норм і принципів міжнародного права на розвиток національного законодавства, у тому числі й адміністративного. У більшості досліджень вітчизняних вчених висвітлюється лише зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання економіки, як правило, без врахування специфіки та стартових умов трансформаційних перетворень в Україні. Вивчення та узагальнення вітчизняного та зарубіжного досвіду правового регулювання економіки показують, що чинне законодавство потребує вдосконалення не тільки через розробку відповідних змін і доповнень, а й законів, які б дозволяли усунути існуючі прогалини.

У сучасних умовах розуміння економічної функції держави невід'ємно пов'язане зі сприйняттям концепції сталого розвитку, яка полягає в знаходженні і підтримці балансу між екологією, економікою та соціальною сферою. Покращити умови існування і діяльності для нащадків – така ідея стає основоположною. Витоки такого світосприйняття – в усвідомленні незаперечної єдності і взаємообумовленості цих складових життєдіяльності людини. У сучасних умовах екологічних негараздів, соціально-економічних проблем, які виникають внаслідок бездумної експлуатації навколишнього середовища заради матеріальних благ, саме існування людства є під загрозою. За таких умов на національні і наднаціональні державні регулятори покладається місія уникнення глобальних проблем [2].

Отже, для України, яка приєдналася до ринкових умов господарювання, важливо не допустити помилок на цьому шляху, використавши досвід інших країн.

Економічна політика держави, як інструмент державного регулювання

економіки, не може повністю реалізувати будь-які вимоги з боку суспільства. Економічна політика, державне регулювання економіки – це завжди компроміс між різними інтересами та цілями.

Для вдосконалення правового забезпечення державного управління та регулювання в економічній сфері слід, по-перше, розробити й впровадити відповідну концепцію розвитку та вдосконалення законодавства, що регулює відносини в економічній сфері, її окремих галузях [1]. По-друге, необхідно розробити таку структуру законодавства, яка б містила не лише закони, а й підзаконні нормативні акти, відзначалася логічною послідовністю прийняття таких актів, системною їх узгодженістю. По-третє, слід враховувати, що Україна виступає як самостійний суб'єкт міжнародних відносин, зокрема і міжнародних економічних відносин. Вона як суб'єкт міжнародного права здійснює безпосередні зносини з іншими державами, укладає з ними договори, обмінюється дипломатичними, консульськими, торговельними представництвами, бере участь у діяльності міжнародних організацій тощо. Тому необхідно, і це стосується особливо міжнародного економічного співробітництва, здійснювати кроки, спрямовані на трансформацію вітчизняної правової системи відповідно до міжнародно-правових зразків.

Література

1. Державне управління в Україні: навч. посіб. / за ред. В. Б. Авер'янова. – К.: Знання, 1999. – 266 с.
2. Державне управління економікою: навчально-методичний посібник / [уклад. І. В. Лопаткіна]. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2013. – 67 с.
3. Рябченко О. П. Державне управління економікою України (адміністративно-правовий аспект): дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.07 / О. П. Рябченко; Університет внутрішніх справ. – Х., 2000. – 466 с.

УДК 342.925:347.922

Розум І. О., к.ю.н.,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИМ СУДОМ ОКРЕМИХ СПОСОБІВ ЗАХИСТУ СУБ'ЄКТИВНОГО ПРАВА СУБ'ЄКТА ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ

Змістовний аналіз судових рішень, постановлених за наслідками розгляду і вирішення адміністративних справ за адміністративними позовами суб'єктів виборчого процесу щодо визнання неправомірними рішень, дій або бездіяльності виборчих комісій, свідчить про наявність непоодиноких випадків неоднакового застосування адміністративними судами норм матеріального і процесуального права під час вирішення